

مانور ایرانی‌ها در میان سرمربی‌های گران عرب‌ها

فوتبال ایران بیش از هر زمان دیگری به مربیانی نیاز دارد که بیرون از فضای تکراری لیگ داخلی کار کرده باشند؛ مربیانی که فشار، فرهنگ و ساختار متفاوت فوتبال منطقه را از نزدیک لمس کرده‌اند

منتظری اما در نخستین تجربه جدی سرمربیگری اش، موفق شد شرایط را تغییر دهد و تیمش را در لیگ نگه دارد. شاید آمار پنج برد، دو مساوی و ۶ شکست فوق‌العاده به نظر نرسد، اما ارزش کار او زمانی مشخص می‌شود که وضعیت بحرانی الشحانیه در ابتدای فصل

امین غلام نژاد | نجات الشحانیه از سقوط توسط پژمان منتظری و آتش‌بازی علیرضا منصوریان در لیگ عراق، شاید مهم‌ترین خبر این روزهای مربیان ایرانی در فوتبال منطقه باشد؛ اتفاقی که کنار تداوم حضور فرهاد مجیدی در فوتبال امارات، دوباره نام مربیان ایرانی را وارد معادلات فوتبال عربی کرده است.

پژمان منتظری زمانی هدایت الشحانیه را پذیرفت که این تیم عملاً یکی از اصلی‌ترین گزین‌های سقوط در لیگ قطر بود.

تیمی که در ۹ هفته ابتدایی فقط یک برد بدست آورده بود و نشانه‌ای از بازگشت در آن دیده نمی‌شد.

گزارش روز

با وجود درخشش برونو فرناندز

چرا هیچ‌کس لایق بهترین بازیکن سال لیگ برتر انگلیس نیست؟

هیچ‌کدام در طول فصل فرم عالی خود را به طور مداوم حفظ نکردند. رایس پیش از اینکه دوباره در نقش هافبک دفاعی پیشرفت کند، افت کرد. گابریل در حمله کم‌اثرتر شد و رایبا با وجود اجتناب از تأثیرگذاری جدی اشتباهاتش، اما چندین مورد از این اشتباهات را ثبت کرد.

■ لیگی دفاعی و بدون خلاقیت

لیگ برتر انگلیس به طور کلی در این فصل از کاهش کیفیت فنی و خلاقیت رنج می‌برد. مسابقات این فصل اغلب شدت پرس، سازماندهی دفاعی و ضربات ایستگاهی را بر استعداد، خلاقیت و فوتبال سرگرم‌کننده اولویت می‌دادند. ستارگان بزرگی مانند صلاح و کول پالمر برای رسیدن به فرم ایده‌آل خود تلاش کردند اما موفق نبودند در حالی که رودری پس از مصدومیت جدی زانو هرگز به طور کامل به سطح قبلی خود نرسید. این فصل را می‌توان با فصل ۲۰۱۱-۲۰۱۰ مقایسه کرد، زمانی که اسکات پارکر با وجود بازی برای یک تیم سقوط کرده، به طرز شگفت‌آوری این جایزه را بدست آورد. عمدتاً به این دلیل که هیچ بازیکن واقعاً مسلطی در لیگ برتر در آن سال نیز ظهور نکرد. در

دیگری در سال‌های اخیر، منصوریان پس از دوری طولانی از نیمکت، ریسک حضور در فوتبال عراق را پذیرفت و حالا به یکی از موفق‌ترین مربیان لیگ ستارگان این کشور تبدیل شده‌است. الطلبه که پیش از حضور او تیمی میانه‌جدولی بود، حالا به جمع مدعیان نزدیک شده و تمدید سه‌ساله قراردادش نشان می‌دهد مدیران باشگاه فقط به نتایج کوتاه‌مدت نگاه نکرده‌اند. آن‌ها پروژه‌ای بلندمدت را به یک مربی ایرانی سپرده‌اند؛ اتفاقی که در فوتبال امروز منطقه، ساده و معمولی نیست. در این میان، فرهاد مجیدی شرایط پیچیده‌تری را در امارات تجربه می‌کند. البطائح از ابتدا هم یکی از ضعیف‌ترین تیم‌های لیگ بود و محدودیت‌های فنی و مالی این باشگاه، کار را برای هر مربی‌ای دشوار می‌کرد. با این حال، نکته مهم درباره مجیدی شاید فقط نتایج نباشد، بلکه تداوم حضور او در فوتبال امارات است. مجیدی هنوز در بازاری کار می‌کند که باشگاه‌ها معمولاً کمترین صبر را نسبت به مربیان دارند و کوچک‌ترین لغزش می‌تواند به پایان همکاری منجر شود. همین دوام در یکی از سخت‌ترین لیگ‌های منطقه، خودش بخشی از اعتبار یک مربی محسوب می‌شود؛ حتی اگر تیمش درگیر خطر سقوط باشد.

اما مهم‌تر از نتایج فردی این سه نفر، اصل ماجراست؛ اینکه مربیان ایرانی هنوز کاملاً از فوتبال منطقه حذف نشده‌اند. سال‌هاست این تصور وجود دارد که فوتبال ایران در حوزه مربی‌سازی عقب افتاده و دیگر شانسی برای حضور در لیگ‌های منطقه ندارد، اما تجربه‌های اخیر در میان این همه مربی خارجی گران‌قیمت برزیلی، آلمانی، فرانسوی و ایتالیایی تصویر متفاوتی نشان می‌دهد.

یکی در عراق پروژه‌ای موفق ساخته، دیگری در قطر تیمی بحران‌زده را نجات داده و سومی همچنان در لیگ سخت امارات دوام آورده است.

شاید این مسیر هنوز در ابتدای راه باشد، اما همین تجربه‌ها برای آینده مربیگری ایران اهمیت زیادی دارند. فوتبال ایران بیش از هر زمان دیگری به مربیانی نیاز دارد که بیرون از فضای تکراری لیگ داخلی کار کرده باشند؛ مربیانی که فشار، فرهنگ و ساختار متفاوت فوتبال منطقه را از نزدیک لمس کرده‌اند. شاید همین نسل، در سال‌های آینده بتواند نگاه تازه‌تری را دوباره به نیمکت‌های فوتبال ایران برگرداند.

فرهاد مجیدی در فوتبال امارات، دوباره نام مربیان ایرانی را وارد معادلات فوتبال عربی کرده است.

همین حال، در جاهای دیگر اروپا، بازیکنانی مانند لیونل مسی در حال تعریف دوباره فوتبال در سطح فوق‌العاده‌ای بودند. برونو فرناندز از نظر تاریخی یک برنده‌شایسته است و مطمئناً می‌توانست در میان دریافت‌کنندگان گذشته این جایزه قرار گیرد. با این حال، پیروزی قاطع او از حیث درصد رأی‌هایی است که عمدتاً با حفظ استانداردها بالای معمول خود به جای رسیدن به یک اوج جدید بدست آمده و نشان‌دهنده کاهش گسترده‌تر درخشش فردی در سراسر لیگ برتر انگلیس در این فصل است. باید امیدوار باشیم که این لیگ محبوب، سال آینده فوتبال با کیفیت بالاتر و عملکردهای فردی استثنایی‌تری ارائه دهد.

اورونوف؛ ردای وطن بر شانه، سودای بازگشت در دل

تعلیق یک ستاره در جاده تهران - تاشکند!

ایران را به تیم‌های ازبک منتقل کند تا با آمادگی تام و تمام در اتراقگاه تیم ملی حاضر شوند. در ادامه ماجرا حتی خبر انتقال آن‌ها روی خروجی خبرگزاری‌ها قرار گرفت و اوستون اورونوف پای میز قرارداد با مسئولان باشگاه اندیجان نشست، اما یک ایمل شیان‌ه از سوی باشگاه پرسپولیس سبب شد هافبک شماره ۷۰ سرخ‌ها قید حضور در سوپرلیگ‌ا را بزند و به تمرین در کمپ تیم‌های ملی بسنده کند.

حالا در شرایطی که شاگردان بک ابدی آتزوری برای رویارویی با کانادا و هلند پیش از مانور در جام جهانی آماده می‌شوند، به نظر می‌رسد اورونوف آماده‌تر از قبل به مهره مارکاناوارو بدل شده‌است. توپچی خلاق‌ی که قادر است آوازهای سال‌های گم کرده را زیر گوش پرچم سرزمینش لالایی کند و ربیع و تموز را به فصلی بی‌ترحم برای حریفان تا بن دندان مسلح بدل کند.

اما در حالی که بسیاری از رسانه‌ها طی روزهای اخیر مدعی شده‌اند وینگر ازبکستانی به‌زودی راهی ایران خواهد شد و مشکلی با حضور دوباره

ورزش

یادداشت

حمیدرضاعرب

جام جهانی زیر سایه تردیدها

اظهارات اخیر مهدی تاج، رئیس فدراسیون فوتبال درباره شروط ایران برای حضور در جام جهانی ۲۰۲۶، بیش از آنکه فقط یک موضع‌گیری معمولی تلقی شود، حامل پیام روشنی درباره نگرانی‌های جدی فوتبال ایران نسبت به میزبانی آمریکاست. تاج از مجموعه‌ای از مطالبات سخن گفته که از نگاه فدراسیون، پیش‌نیازهای لازم برای حضور بدون حاشیه تیم ملی در این رقابت‌ها محسوب می‌شوند، اما آنچه همچنان مبهم باقی مانده، واکنش عملی فدراسیون فوتبال در صورت اجرا نشدن این شروط است. رئیس فدراسیون فوتبال در تازه‌ترین اظهارات خود به موضوعات مهمی اشاره کرده است: از جمله صدور روادید برای تمامی بازیکنان تیم ملی، به‌ویژه بازیکنانی همچون مهدی طارمی و احسان حاج‌صفی که سابقه خدمت در نهادهای نظامی را دارند و ممکن است در روند صدور روادید با مشکلاتی مواجه شوند. علاوه بر این، مسئله ورود بدون مانع اعضای کاروان تیم ملی، همراهان و مسئولان فدراسیون به خاک آمریکا، از دیگر نگرانی‌های مطرح شده است.

در کنار این موضوع، تعیین تکلیف روادید خبرنگاران و هواداران ایرانی نیز اهمیت بالایی دارد. طبیعی است که جام جهانی بدون حضور رسانه‌ها و بخشی از هواداران، نمی‌تواند تجربه‌ای کامل برای فوتبال ایران باشد. اگر محدودیت‌های احتمالی موجب شود تعداد زیادی از خبرنگاران یا تماشاگران امکان سفر به آمریکا را نداشته باشند، این مسئله می‌تواند به یکی از مهم‌ترین چالش‌های پیش روی تیم ملی تبدیل شود. تاج همچنین بر ضرورت در دسترس بودن پرچم رسمی ایران در ورزشگاه‌ها، عدم اختلال در پخش سرود ملی و رعایت چارچوب‌های اخلاقی در نشست‌های خبری تأکید کرده است. این موضوعات شاید در نگاه اول نامدین به نظر برسند، اما برای ایران در شرایط کنونی بسیار پر اهمیت است. قطع یا اختلال در پخش سرود ملی، برخورد نامناسب با نمادهای رسمی کشور یا ایجاد محدودیت در نمایش پرچم ایران، می‌تواند در روند نتیجه‌گیری تیم ملی تأثیر بگذارد.

اما پرسش اساسی اینجاست: اگر یکی از این شروط اجرایی نشود، تصمیم فدراسیون فوتبال چه خواهد بود؟ مهدی تاج تاکنون به صراحت نگفته است که آیا عدم اجرای این موارد می‌تواند منجر به تحریم مسابقات یا حتی انصراف از حضور در جام جهانی شود یا خیر. برای مثال اگر به بخشی از بازیکنان روادید داده نشود، اگر با همراهان تیم ملی برخوردی مغایر با عرف حرفه‌ای صورت گیرد یا اگر محدودیتی برای خبرنگاران ایرانی اعمال شود، آیا ایران همچنان در مسابقات شرکت خواهد کرد یا تصمیمی سخت‌تر اتخاذ می‌شود؟

این ابهام دقیقاً همان نکته‌ای است که نیاز به شفاف‌سازی دارد. صرف اعلام شرط، بدون تعریف واکنش مشخص در صورت اجرا نشدن آن، نمی‌تواند تصویر روشنی از برنامه فدراسیون ارائه دهد. اگر این شروط جنبه حیاتی دارند، باید از همین حالا مشخص شود که نقشه‌راه فدراسیون در صورت نقض احتمالی آن‌ها چیست. به گفته رئیس فدراسیون فوتبال، قرار است در روزهای آینده نشست با مسئولان فیفا در یکی از کشورهای ترکیه یا سوئیس برگزار شود تا درباره این مسائل گفت‌وگو و تعیین تکلیف صورت گیرد. این نشست می‌تواند اهمیت زیادی داشته باشد، چرا که تنها تجربه ایران، بلکه فیفا و کشور میزبان نیز دیدگاه‌ها و الزامات خاص خود را خواهند داشت. روشن است که این فرایند فقط به معنای شرط گذاری یک‌طرفه از سوی ایران نیست و احتمالاً مذاکراتی پیچیده در جریان خواهد بود. در عین حال، برخی خبرهای غیررسمی از هم‌اکنون حکایت از نگرانی‌هایی درباره صدور روادید برای همه اعضای کاروان ایران و احتمال بروز رفتارهای غیرحرفه‌ای در طول مسابقات دارد؛ موضوعاتی که اگرچه هنوز رسمی نشده‌اند، اما حساسیت‌ها را افزایش داده‌اند. در چنین شرایطی، انتظار می‌رود مهدی تاج با صراحت بیشتری درباره برنامه فدراسیون سخن بگوید و مشخص کند اگر حتی یکی از شروط اعلام‌شده محقق نشود، تصمیم فوتبال ایران چه خواهد بود؛ چرا که ابهام در چنین موضوع مهمی، می‌تواند در آینده به چالش‌های جدی تبدیل شود.

خبر

عربستان، کره جنوبی و حتی شاید ژاپن

بدترین مسیر ممکن برای قهرمانی ایران در آسیا!

ایران با تیم‌های چین، قرقیزستان و سوریه هم‌گروه شد تا در گروهی نسبتاً مناسب، شرایط ساده‌ای برای صعود به مرحله نهایی داشته باشد. ایران در صورت صعود به عنوان صدرنشین، باید از ریاض خارج شود و در ورزشگاه کینگ عبدالله جده به میدان برود. البته این بازی مقابل تیم سوم یکی از گروه‌ها خواهد بود و به این ترتیب بار دیگر در این مرحله نیز شانس به ایران رو خواهد کرد.

این در حالی است که خوش‌شانسی ایران در مرحله یک‌هشتم نهایی به پایان خواهد رسید و اگر اتفاق خاصی رخ ندهد، ایران در مرحله یک‌چهارم و نیمه‌نهایی با تیم‌های مدعی دیدار خواهد کرد. البته به هر حال اگر تیم‌های سید اول (ایران، ژاپن، عربستان، کره جنوبی، ازبکستان و استرالیا) به عنوان تیم نخست صعود کنند، در هر طرف جدول سه مدعی حضور خواهد داشت اما به هر حال تقابل با هر کدام از آن‌ها سختی و پیچیدگی خود را خواهد داشت. بهترین سناریو برای ایران صدرنشین‌ی در مرحله گروهی خواهد بود، به این امید که تیم‌های عربستان، ازبکستان، اردن، ژاپن و قطر در گروه خود سوم نشوند. همچنین شگفتی بزرگ و به سود ایران می‌تواند دومی کره جنوبی و تاجیکستان در گروه خود باشد که در این صورت، ایران در مرحله یک‌چهارم‌نهایی هم قرعه مناسبی خواهد داشت. اما در مرحله نیمه‌نهایی باید یک غافلگیری بسیار بزرگ و شاید غیرممکن رقم بخورد که ایران با تیم مدعی مواجه نشود.

زیر ذره بین

